

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2020/1836 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2020. május 14.)

az uniós ügynökségek 2018. évi pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről: teljesítmény, pénzgazdálkodás és kontroll

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

- tekintettel az Európai Unió ügynökségei 2018. évi pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítéséről szóló határozataira,
- tekintettel a Bizottság által benyújtott, a 2017. évi mentesítés nyomán követéséről szóló jelentésre (COM(2019) 334),
- tekintettel a 2018. évi pénzügyi évre vonatkozóan az uniós ügynökségekről szóló éves számvevőszéki jelentésre az ügynökségek válaszaival együtt ⁽¹⁾,
- tekintettel a Számvevőszék „Fenntarthatósági jelentések – az uniós intézmények és ügynökségek értékelése” című, 2019. június 12-én közzétett, 2019/07 sz. áttekintésére (Gyorsvizsgálat),
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 1. cikke (2) bekezdésére és 208. cikkére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és különösen annak 68. és 70. cikkére,
- tekintettel a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról szóló, 2013. szeptember 30-i 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾ és különösen annak 110. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról szóló, 2018. december 18-i (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre ⁽⁵⁾ és különösen annak 105. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére;
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0079/2020),

⁽¹⁾ HL C 417., 2019.12.11., 1. o.

⁽²⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽³⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 328., 2013.12.7., 42. o.

⁽⁵⁾ HL L 122., 2019.5.10., 1. o.

- A. mivel ez az állásfoglalás a 966/2012/EU, Euratom rendelet 208. cikke és az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 70. cikke értelmében vett egyes szervek tekintetében fogalmaz meg a mentesítési határozatokat kísérő horizontális jellegű észrevételeket, összhangban az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 110. cikkével és a Parlament eljárási szabályzata V. mellékletének 3. cikkével;
- B. mivel a mentesítésért felelős hatóság a mentesítési eljárás keretében hangsúlyozza, hogy tovább kell erősíteni a teljesítményalapú költségvetés-tervezés koncepcióját, az uniós intézmények elszámoltathatóságát és az emberi erőforrások megfelelő irányítását;
1. hangsúlyozza, hogy az ügynökségek az uniós polgárok számára alapvető fontosságú területeken, például a biztonság, a védelem, az egészségügy, a kutatás, a gazdasági ügyek, a szabadság és a jogérvényesülés terén jelentős befolyást gyakorolnak a szakpolitikára és a döntéshozatalra, valamint a programok végrehajtására; emlékeztet az ügynökségek által végzett feladatok fontosságára, és közvetlen hatásukra az uniós polgárok mindennapi életére; ismételten hangsúlyozza továbbá az uniós ügynökségek autonómiájának jelentőségét, különösen a szabályozó és az információk független gyűjtésével foglalkozó ügynökségek esetében; emlékeztet arra, hogy az ügynökségek létrehozásának fő oka az uniós rendszerek működtetése, az egységes piac megvalósításának elősegítése, valamint a független technikai vagy tudományos értékelések készítése volt; e tekintetben üdvözli az ügynökségek általánosan hatékony teljesítményét;
  2. üdvözli az ügynökségek által az éves mentesítési eljárások során megfogalmazott igényeknek és ajánlásoknak való megfelelés érdekében tett erőfeszítések terén elért látható előrelépést; meglelégedéssel jegyzi meg, hogy a Számvevőszéknek az uniós ügynökségekről szóló, 2018. évi pénzügyi évre vonatkozó éves jelentése (a továbbiakban: a számvevőszéki jelentés) szerint a Számvevőszék valamennyi ügynökség számláinak megbízhatóságáról hitelesítő záradékot adott ki; megjegyzi továbbá, hogy a Számvevőszék valamennyi ügynökségre vonatkozóan hitelesítő záradékot adott ki az éves beszámolók alapjául szolgáló bevételek jogszerűségéről és szabályszerűségéről; megállapítja, hogy a Számvevőszék hitelesítő záradékot adott ki az ügynökségek éves beszámolóinak alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségéről és szabályszerűségéről az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) kivételével minden ügynökség esetében; megjegyzi, hogy az EASO esetében a Számvevőszék a kifizetések jogszerűségéről és szabályszerűségéről a 2016. és a 2017. évi pénzügyi évre vonatkozóan tett megállapításaival összefüggésben korlátozó záradékot adott ki, de a Számvevőszék véleménye szerint a 2016. és a 2017. évi pénzügyi év határait leszámítva a 2018. december 31-ig tartó évre vonatkozó éves beszámoló alapjául szolgáló EASO-kifizetések minden lényeges szempontból jogszerűek és szabályszerűek; elismeri, hogy az EASO folyamatos előrehaladást ért el a reformok és a korrekciós cselekvési tervek végrehajtása terén;
  3. megjegyzi, hogy a 32 decentralizált uniós ügynökség esetében a 2018. évi költségvetésben mintegy 2 590 000 000 EUR-t tettek ki a kötelezettségvállalási előirányzatok, ami 2017-hez képest körülbelül 10,22 %-os növekedést jelent, valamint 2 360 000 000 EUR-t a kifizetési előirányzatok, ami 2017-hez képest 5,13 %-os növekedést mutat; megjegyzi továbbá, hogy a 2 360 000 000 EUR-ból mintegy 1 700 000 000 EUR-t az Unió általános költségvetéséből finanszíroztak, ami az ügynökségek 2018. évi teljes finanszírozásának 72,16 %-át teszi ki (2017-ben ez 72,08 % volt); elismeri továbbá, hogy mintegy 657 000 000 EUR-t díjakból és illetékekből, valamint a részt vevő országok közvetlen hozzájárulásaiból finanszíroztak;
  4. ismételten kéri a mentesítési eljárás észszerűsítését és felgyorsítását annak érdekében, hogy a mentesítés tárgyévét közvetlenül követő évben azonnal sor kerüljön a mentesítés megadására, és az eljárást az érintett számviteli évet követő évben zárják le; e tekintetben üdvözli a pozitív erőfeszítéseket és az Európai Unió ügynökségeinek hálózatával (a továbbiakban: a hálózat) és az egyes ügynökségekkel – különösen a Számvevőszékkel – folytatott jó együttműködést, amely egyértelműen azt mutatja, hogy részükről lehetséges az eljárás észszerűsítése és felgyorsítása; nagyra értékeli az eddig elért eredményeket és felhív minden érintett szereplőt arra, hogy folytassa az eljárás további fejlesztésére irányuló erőfeszítéseit;

A Számvevőszék által felvetett főbb kockázatok és ajánlások

5. meglelégedéssel jegyzi meg, hogy a számvevőszéki jelentés szerint az ügynökségek beszámolóinak megbízhatóságára vonatkozó, nemzetközileg elfogadott számviteli standardok alapján mért általános kockázat alacsony, és a múltban csak néhány lényeges hiba merült fel; megjegyzi ugyanakkor, hogy a Bizottsággal kötött egyre több hatáskör-átruházási megállapodás kiegészítő feladatokat és bevételeket rendel az ügynökségekhez, ami kihívást jelent az ügynökségek számviteli kezelésének egységessége és átláthatósága szempontjából;

6. megjegyzi, hogy jelentése szerint a Számvevőszék az ügynökségek beszámolójának alapjául szolgáló bevételek jogszerűségét és szabályszerűségét érintő általános kockázatot az ügynökségek többsége esetében alacsonynak, a részben önfinanszírozó ügynökségek esetében pedig, ahol külön szabályozás vonatkozik a gazdasági szereplőktől vagy az együttműködő országoktól beszedett díjakra és hozzájárulásokra, közepesnek tartja; megjegyzi, hogy a Számvevőszék az ügynökségek beszámolójának alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozó általános kockázatot közepesnek minősíti, amely az egyes költségvetési címek esetében az alacsonytól a magas szintig terjed; megjegyzi, hogy az I. cím (Személyzeti kiadások) esetében a kockázat általában alacsony, a II. cím (Igazgatási kiadások) esetében közepesnek tekinthető, a III. cím (Működési kiadások) esetében a kockázat az adott ügynökségtől és a működési kiadás jellegétől függően az alacsonytól a magasig terjed; rámutat, hogy a magas kockázatú források rendszerint a közbeszerzésekből és a vissza nem térítendő támogatások kifizetéséből erednek, amelyeket figyelembe kell venni, amikor a Számvevőszék a jövőbeli ellenőrzések és auditok mintájáról határoz;
7. megállapítja, hogy a számvevőszéki jelentés szerint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra vonatkozó kockázat közepes, és főként az információs technológia (IT) és a közbeszerzés területén merül fel; sajnálja, hogy az IT és a közbeszerzés hibákra okot adó terület maradt; ismételt felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson további képzést és a bevált gyakorlatok cseréjét az ügynökségek közbeszerzési csoportjai számára;
8. hangsúlyozza, hogy eredendő kockázatot jelent az igazgatás hatékonysága szempontjából az, hogy minden egyes ügynökségnek külön igazgatási struktúrával és eljárásokkal kell rendelkeznie, és sürgeti az ügynökségeket, hogy politikai területüknek megfelelően erősítsék meg tematikus összefogásukat és együttműködésüket az erőforrások harmonizációjának és hatékony megosztásának biztosítása érdekében; felhívja az ügynökségeket, hogy tegyenek további erőfeszítéseket közös szolgáltatásaik körének bővítése érdekében, javítva ezáltal eljárásaik hatékonyságát és költséghatékonyságát;
9. kiemeli a kettős operatív és adminisztratív székhely problémáját, amely nem nyújt operatív hozzáadott értéket az ügynökségek számára, és további intézkedéseket szorgalmaz a hatékonysági problémák csökkentése érdekében; ösztönzi az ügynökségeket, hogy szakpolitikai területeikre koncentrálnak ki közös székhelyeket; megjegyzi, hogy a Bizottság feladata az esetleges összeolvadásokra, bezárásokra és/vagy feladatok átruházására vonatkozó javaslatok előterjesztése;
10. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint a korábbi években tett észrevételek nyomán és az egyes területeken az ismert uniós szakpolitikai fejlemények miatt bizonyos ügynökségek – nevezetesen az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex), az EASO és az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) – esetében magas a tagállamok közötti együttműködés szintjével kapcsolatban azonosított kockázat; ismételt felhívja a Bizottságot, hogy vegye fel ezeket a kérdéseket a Tanács napirendjére a tagállamok közötti együttműködés megerősítése érdekében;
11. elismeri, hogy az ügynökségek eredményes, hatékony és hibamentes munkája szorosan kapcsolódik az operatív és adminisztratív tevékenységeik fedezéséhez szükséges megfelelő szintű finanszírozáshoz;

Költségvetés és pénzgazdálkodás

12. tudomásul veszi a hálózat válaszát, amely támogatja a Parlament arra vonatkozó felkérését, hogy a 2020 utáni többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások keretében konstruktív visszajelzést adjon az uniós intézményeknek, és hogy a Bizottság minden ügynökséget felkért arra, hogy elemezze a 2021 és 2027 közötti többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatot; elismeri, hogy a többéves pénzügyi keret nagy jelentőséggel bír az ügynökségek költségvetésének tervezése szempontjából, és ösztönzi az ügynökségeket, hogy folytassák a meglévő uniós költségvetési hozzájárulásokon kívüli új finanszírozási források feltárását;
13. megjegyzi, hogy az ellenőrzött költségvetési végrehajtási jelentések részletességi szintje bizonyos ügynökségeknél eltér az ügynökségek többségétől, ami arra utal, hogy egyértelmű iránymutatásra van szükség az ügynökségek költségvetési jelentéstételére vonatkozóan; tudomásul veszi a beszámoló bemutatására és az arról szóló jelentéstételére irányuló egységesség érdekében tett erőfeszítéseket; megállapítja, hogy az ügynökségek által közzétett információk és dokumentumok között eltérések mutatkoznak idén is, különösen a személyzettel kapcsolatos számadatok tekintetében, ideértve a létszámtervek vonatkozó jelentéseket (betöltött álláshelyek, illetve az álláshelyek uniós költségvetés által engedélyezett maximális száma); tudomásul veszi a hálózat válaszát, miszerint követi a Bizottság iránymutatásait, amelyeket az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendeletet követően felülvizsgáltak és 2020. április 20-án elfogadtak; ezenfelül ismét felhívja a Bizottságot, hogy az elkövetkező években automatikusan biztosítsa a mentesítésért felelős hatóság számára a 32 decentralizált ügynökség hivatalos költségvetési (kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok) és személyzeti adatait (létszámterv, szerződéses alkalmazottak és kirendelt nemzeti szakértők az adott év december 31-i állás szerint);

Teljesítmény

14. arra ösztönzi az ügynökségeket és a Bizottságot, hogy fejlesszék tovább és hajtsák végre a teljesítményalapú költségvetés-tervezés elvét, következetesen törekedjenek a hozzáadott érték biztosításának leghatékonyabb módjaira, és tárják fel az erőforrás-gazdálkodás hatékonyságának lehetséges javítására irányuló lehetőségeket; tudomásul veszi a Számvevőszék azon javaslatát, miszerint az ügynökségek költségvetésének tevékenységenkénti közzététele lehetővé tenné, hogy az erőforrások azokhoz a tevékenységekhez legyenek kapcsolhatók, amelyekre felhasználták őket, és hozzájárulna a költségvetés könnyebb elosztásához, hatékonyságához és a szükségtelen kiadások korlátozásához;
15. meglelégedéssel jegyzi meg, hogy a hálózatot az ügynökségek olyan ügynökségek közötti együttműködési platformként hozták létre, amely az ügynökségek láthatóságának növelését, a hatékonyságnövelés lehetőségeinek feltárását és kiaknázását, valamint a hozzáadott érték növelését célozza; elismeri a hálózatnak a Parlamenttel való együttműködésben képviselt hozzáadott értékét, és üdvözlöli a hálózat erőfeszítéseit a fellépések és a tájékoztatás összehangolása, összegyűjtése és megerősítése tekintetében, az uniós intézmények javára; nagyra értékeli továbbá a hálózat által az ügynökségek számára nyújtott irányítást az eredményekkel, a felhasznált költségvetéssel és erőforrásokkal kapcsolatos tervezés, nyomon követés és jelentéstétel optimalizálását célzó erőfeszítések tekintetében;
16. meglelégedéssel jegyzi meg, hogy néhány ügynökség hatékonyan együttműködik tematikus csoportjukon belül (például a bel- és igazságügyi együttműködés területén aktív ügynökségek⁽⁶⁾ és az európai felügyeleti hatóságok⁽⁷⁾); további együttműködésre ösztönzi a többi ügynökséget, ahol csak lehetséges, nemcsak a megosztott szolgáltatások és a szinergiák, hanem a közös szakpolitikák terén is; megjegyzi, hogy az ügynökségek többsége a szinergiák fokozására és az erőforrások megosztására összpontosít és törekszik; megjegyzi, hogy a hálózat létrehozta a megosztott szolgáltatások (főként IT-szolgáltatások) online katalógusát, és hogy 2018-ban kísérleti projektet dolgoztak ki a megosztott szolgáltatások használatának és előnyeinek nyomon követésére, amelyet 2019-ben valamennyi megosztott szolgáltatásra kiterjesztettek;
17. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint 2018-ban némi előrelépés történt a Sysper2 (a Bizottság által kifejlesztett humánerőforrás-gazdálkodási eszköz) bevezetésével kapcsolatban, és 2018-ban öt további ügynökség csatlakozott hozzá; megjegyzi azonban, hogy a végrehajtás előrehaladása változó, mivel a projekt összetett és minden ügynökségnek megvannak a maga sajátosságai; ezért felkéri a Bizottságot, hogy segítsen biztosítani az eszköz megfelelő használatát; megjegyzi továbbá, hogy kielégítő előrelépés történt az e-közbeszerzés bevezetésével kapcsolatban; megjegyzi azonban, hogy számos ügynökségnél még folyamatban van a Bizottság által kidolgozott elektronikus számlázási eszközök bevezetése;
18. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy csak egy uniós ügynökség, az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala tesz közzé fenntarthatósági jelentést; felhívja az ügynökségeket, hogy teljes mértékben építsék be a fenntarthatóságot jelentéstételi információikba, tegyenek közzé fenntarthatósági jelentéseket, amelyek kiterjednek mind a szervezet működésére, mind a végrehajtott műveletekre, és ellenőrzés révén biztosítsák a fenntarthatósági jelentések megbízhatóságát;
19. hangsúlyozza, hogy az uniós ügynökségeknek tevékenységeik ellátása közben figyelmet kell fordítaniuk az uniós joggal való összeegyeztethetőség biztosítására, az arányosság elvének betartására, valamint a belső piacra vonatkozó alapelveknek való megfelelésre;
20. ösztönzi az ügynökségeket, hogy folytassák a szolgáltatásaik digitalizálására irányuló koherens politika kidolgozását;

Személyzeti politika

21. megjegyzi, hogy a 32 decentralizált ügynökség 2018-ban összesen 7 626 tisztviselőt, szerződéses alkalmazottat és kirendelt nemzeti szakértőt foglalkoztatott (2017-ben 7 324-et), ami az előző évhez képest 3,74 %-os növekedést jelent;
22. megjegyzi, hogy 2018-ban a felső vezetés szintjén 6 ügynökség kiegyensúlyozott, 4 ügynökség pedig jó egyensúlyt ért el a nemek között, de 14 ügynökségnél nem állt fenn a nemek közötti egyensúly (az egyiknél csak a férfiak voltak képviselve); felhívja az ügynökségeket, hogy fokozzák a vezető beosztású alkalmazottak körében a nemek közötti egyensúly javítására irányuló erőfeszítéseiket;

⁽⁶⁾ Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex), a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai uniós ügynökség (eu-LISA), Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO), a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIJE), a Kábítószer és Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontja (EMCDDA), az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége (CEPOL), a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol), az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA), az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynöksége (Eurojust).

⁽⁷⁾ Európai Bankhatóság (EBH), Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság (EIOPA), Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA).

23. megjegyzi továbbá, hogy 2018-ban az igazgatótanácsokban 3 ügynökségnél kiegyensúlyozott, 6 ügynökségnél pedig jó egyensúlyt értek el a nemek között, de 21 ügynökségnél nem állt fenn a nemek közötti egyensúly (az egyiknél csak a férfiak voltak képviselve); kéri a tagállamokat és az igazgatótanácsokban részt vevő érintett szervezeteket, hogy képviselők e testületekbe történő kinevezésekor tartsák szem előtt a nemek közötti jobb egyensúly biztosításának szükségességét;
24. megállapítja, hogy csak egyetlen ügynökség, az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) számolt be a nemek közötti egyensúlyról mind a felső vezetés, mind az igazgatótanács tekintetében; üdvözlí ezt az eredményt, és arra ösztönzi a többi ügynökséget, hogy kövessék ezt a jó példát;
25. tudomásul veszi az ügynökségek által a felső vezetésben és az igazgatótanácsokban a nemek közötti egyensúlyról nyújtott tájékoztatást, valamint néhány ügynökség azon megjegyzését, hogy az ügyvezető igazgatón kívül nem rendelkeznek felső vezetéssel; e tekintetben kéri az ügynökségeket, hogy a jövőben ismertessék a vezetői személyzet valamennyi kategóriájára vonatkozó adatokat;
26. ösztönzi az ügynökségeket egy olyan hosszú távú emberierőforrás-politikai keret kidolgozására, amely a személyzetük munka és magánélet közötti egyensúlyára, az egész életen át tartó pályaorientációra és karrierfejlesztésre, a nemek közötti egyensúlyra, a távmunkára, a megkülönböztetésmentességre, a földrajzi egyensúlyra, valamint a fogyatékossggal élő személyek felvételére és integrációjára összpontosít;
27. tudomásul veszi a számvevőszéki jelentés azon következtetését, hogy – miután 2017-ben gyors felülvizsgálatot végzett arról, hogy az ügynökségek hogyan hajtották végre a 2014 és 2018 közötti időszakra vonatkozó létszámterveikben a személyzet 5 %-os csökkentésére tett kötelezettségvállalást – az 5 %-os csökkentést végrehajtották, bár némi késéssel;
28. megjegyzi, hogy egyes ügynökségek nem rendelkeznek elegendő személyzettel, különösen, ha úgy kapnak új feladatokat, hogy azok végrehajtásához nem rendelnek további személyzetet, valamint hogy a mentesítésért felelős hatóság különös aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes ügynökségek nehézségekkel szembesülnek a képzett személyzet bizonyos besorolási fokozatokban történő alkalmazása terén, ami akadályozza az ügynökségek általános teljesítményét és külső szereplők foglalkoztatását teszi szükségessé;
29. elismeri a zaklatásmentes környezet megteremtése érdekében az ügynökségek által tett lépéseket, például a személyzetnek és a vezetésnek nyújtott kiegészítő képzést, valamint a bizalmas tanácsadók intézményének bevezetését; ösztönzi azokat az ügynökségeket, amelyek még nem tettek ilyen lépéseket, hogy tegyenek ilyeneket; és ösztönzi azokat az ügynökségeket, amelyekhez zaklatással kapcsolatos panaszokat nyújtottak be, hogy kezeljék prioritásként ezeket;
30. megjegyzi, hogy az ügynökségek folyamatosan nyomon követik és értékelik személyzetük létszámát, valamint a további emberi és pénzügyi erőforrások tekintetében felmerülő szükségleteiket, és szükség esetén benyújtják vonatkozó kérelmeiket; elismeri, hogy e kérelmeket egy tágabb, intézményközi folyamat keretében kell kezelni, hogy az erőforrások szintje megfeleljen az ügynökségek feladatainak és felelősségi köreinek;
31. hangsúlyozza a személyzet jóllétét célzó politika fontosságát; hangsúlyozza, hogy az ügynökségeknek tisztességes, minőségi munkakörülményeket kell biztosítaniuk minden alkalmazottjuk számára;
32. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint az ellenőrzési mintákban szereplő kifizetések arra utalnak, hogy a saját személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó személyzet hiányát időnként az ügynökségek helyiségeiben dolgozó külső személyzettel (különösen IT-tanácsadókkal) kompenzálják, ami szerződéses és ideiglenes személyzet igénybevételét jelenti; megjegyzi, hogy öt ügynökség nyilvántartásba vett munkaerő-kölcsönző ügynökségek által biztosított ideiglenes munkavállalókat alkalmazott, de nem tartotta be a 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁸⁾ és a vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott szabályokat (például az ideiglenes munkavállalók munkafeltételeire vonatkozóan); megjegyzi, hogy három ügynökség informatikai és egyéb tanácsadási szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződéseket alkalmazott, amelyeket úgy alakítottak ki és/vagy hajtottak végre, hogy azok a gyakorlatban kölcsönzött munkavállalók megbízását eredményezhetik egyértelműen meghatározott szolgáltatások vagy termékek nyújtása helyett, ahogy azt a 2008/104/EK irányelv, a személyzeti szabályzat, valamint a szociális és foglalkoztatási szabályok előírják, ezáltal jogi és hírnévvel kapcsolatos kockázatoknak téve ki ezeket az ügynökségeket; felhívja a hálózatot egy olyan általános politika bevezetésére, amely kizárja az állandó személyzet költségesebb külső tanácsadókkal való helyettesítését;
33. aggodalommal veszi tudomásul a Számvevőszék azon megállapításait, amelyek szerint egyes ügynökségeknél a kölcsönzött munkaerőt rosszabb alkalmazási feltételek mellett foglalkoztatják, mint a közvetlenül az ügynökség által foglalkoztatottakat; emlékeztet arra, hogy a 2008/104/EK irányelv és több nemzeti munkaügyi törvény értelmében a kölcsönzött munkaerőt ugyanolyan alkalmazási feltételek mellett kell foglalkoztatni, mint a közvetlenül a szolgáltatást igénybe vevő vállalkozás által foglalkoztatottakat; felhívja az érintett ügynökségeket, hogy vizsgálják meg a kölcsönzött munkaerő alkalmazási feltételeit, és biztosítsák, hogy azok összhangban legyenek az uniós és a tagállami munkajogi rendelkezésekkel;

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/104/EK irányelve (2008. november 19.) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről (HL L 327., 2008.12.5., 9. o.).

34. megjegyzi, hogy az uniós ügynökségeknél nagyon alacsony a visszaélést bejelentő személyek száma, ami olyan aggályokat vet fel, hogy a személyzet nem ismeri a meglévő szabályokat, vagy nem bízik a rendszerben; felszólít valamennyi uniós ügynökség visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó politikáinak az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁹⁾ való összehangolására; sürgeti az ügynökségeket, hogy ténylegesen használják ki a visszaélések bejelentésére vonatkozó belső szabályait vagy iránymutatásait; és felhívja azokat az ügynökségeket, amelyeknél az ilyen szabályok elfogadása még folyamatban van, hogy haladéktalanul fogadják el azokat;
35. felhívja valamennyi ügynökséget, hogy tegyék közzé személyzeti fluktuációjuk éves szintjét és a betegszabadságok miatti átlagos hiányzás szintjét, és az ügynökségek közötti összehasonlíthatóság érdekében egyértelműen tüntessék fel azokat az álláshelyeket, amelyek az érintett év december 31-én be vannak töltve;
36. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy az ügynökségeknél dolgozó személyzet földrajzi kiegyensúlyozottságának biztosítása érdekében vizsgálja felül a különböző tagállamokban dolgozó személyzet fizetésre alkalmazott együttműködési kiszámításának módját;
37. aggodalommal jegyzi meg, hogy a személyzet fizetésére alkalmazott alacsony korrekciós együtthatók nehéz helyzeteket teremtenek, amelyek akadályozhatják az ügynökségeket abban, hogy eredményesen elláthassák napi feladataikat és nagyfokú személyzeti fluktuációhoz vezethetnek; hangsúlyozza, hogy azoknak az ügynökségeknek, amelyek olyan országokban működnek, ahol alacsony korrekciós együttható alkalmazandó, kiegészítő intézkedések, például európai iskolák és más létesítmények létrehozása formájában további támogatást kell kapniuk a Bizottságtól annak érdekében, hogy vonzóbbak legyenek a jelenlegi és a jövőbeli személyzet számára; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a bérkorrekciós együtthatók jövőbeli alkalmazásának hatását és megvalósíthatóságát;
38. megjegyzi, hogy a legtöbb ügynökség nem teszi közzé álláshirdetéseit az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) honlapján; tudomásul veszi a magas fordítási költségekkel kapcsolatos aggályokat; üdvözlö e tekintetben a hálózat által elindított ügynökségközi állásportált, és felhívja az ügynökségeket, hogy használják ki a platform által nyújtott előnyöket;
39. arra ösztönzi az alapvető jogokra vonatkozó stratégiával nem rendelkező uniós ügynökségeket, hogy mérlegeljék egy ilyen stratégia elfogadását, beleértve az alapvető jogokra való utalást egy olyan magatartási kódexben, amely meghatározhatná alkalmazottainak kötelezettségeit és a számukra nyújtandó képzést; javasolja hatékony megelőzési politikák végrehajtását és hatékony eljárások kialakítását az azonosított zaklatási problémák rendezése érdekében;

Közbeszerzés

40. aggodalommal jegyzi meg, hogy a számvevőszéki jelentés szerint hiányosságok mutatkoztak a vállalkozóktól, a külső tanácsadástól és a kölcsönzött munkaerőtől való túlzott függőséggel, a nem megfelelő odaítélési kritériumok alkalmazásával, valamint a kirívóan alacsony számú ajánlattevővel észszerű indokolás nélkül kötött szerződésekkel kapcsolatban; megjegyzi, hogy számos ügynökség széles körben kiszervezte a rendszeres tevékenységeket és esetenként a fő üzleti tevékenységeket, ezáltal gyengítve a szerződések végrehajtásával kapcsolatos belső szakértelmet és annak kontrollját, illetve a közbeszerzési eljárás bizonyos hiányosságai akadályozhatják a tisztességes versenyt és a legjobb ár-érték arány elérését; a szerződések odaítélése során megfelelő ár-minőség arány elérését, a keretszerződések optimális kialakítását, indokolt közvetítői szolgáltatásokat és részletes keretszerződések alkalmazását ajánlja; megjegyzi, hogy hat ügynökség esetében gyengék voltak az informatikai karbantartásra és berendezésekre vonatkozó keretszerződések feltételei, mivel lehetővé tették az azokban kifejezetten nem említett és a kezdeti versenyeljárás tárgyát nem képező tételek beszerzését, valamint lehetővé tették a szerződő fél számára, hogy a más beszállítóktól vásárolt tételek árára felárát számíton fel; megjegyzi, hogy bár az ügynökségeknek nincs hatáskörük az alapvető szerződéses megállapodások módosítására, az ezekhez kapcsolódó előzetes ellenőrzések során nem ellenőrizték a szerződő fél által felszámított felárak pontosságát; felhívja az Unió összes ügynökségét és szervét, hogy szigorúan tartsák be a közbeszerzési szabályokat; kiemeli, hogy a digitalizáció hatalmas lehetőséget jelent az ügynökségek számára arra, hogy fokozzák hatékonyságukat és átláthatóságukat, többek között a közbeszerzés területén is; ezért felhívja az összes ügynökséget és szervet az elektronikus pályázatadás, benyújtás, számlázás és uralpok gyors véglegesítésére és megvalósítására a közbeszerzés terén; kéri a Bizottságot és az ügynökségeket, hogy sürgős ügyként foglalkozzanak a közbeszerzést végző csoportokat érintő szükséges korrekciókkal, figyelembe véve, hogy a probléma régóta fennáll, és azt rendszerszinten kell kezelni;

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

41. úgy véli, hogy az Unió ügynökségeinek, szerveinek és intézményeinek példát kell mutatniuk az átláthatóság tekintetében; ezért szorgalmazza a közbeszerzési eljárások keretében odaítélt szerződések teljes listájának nyilvánosságra hozatalát, a jogszabályban előírt 15 000 EUR értékhatár alattiakat is beleértve;
42. megjegyzi, hogy a decentralizált ügynökségek és egyéb szervek a nyolc uniós közös vállalkozással együtt a közös közbeszerzési eljárások fokozott alkalmazása révén nagyobb adminisztratív hatékonyságot és méretgazdaságosságot szorgalmaznak; megjegyzi azonban, hogy a kedvező tendencia ellenére a közös közbeszerzési eljárások kiírására irányuló kísérletek – többek között a nem megfelelő piacelemzések miatt – nem mindig voltak sikeresek;

Az összeférhetetlenség megelőzése és kezelése, valamint az átláthatóság

43. megjegyzi, hogy 2019. április 2-án a Parlament Petíciós Bizottságának kérésére munkaértekezletet szerveztek „Összeférhetetlenségek: feddhetetlenség, elszámoltathatóság és átláthatóság az uniós intézményekben és ügynökségekben” címmel, amelynek során ismertették „Az összeférhetetlenségek és az uniós ügynökségek” című, hamarosan elkészülő tanulmány előzetes megállapításait; sajnálja, hogy a tanulmány, amelynek ismertetésére 2019 júliusában került volna sor, csak 2020 januárjában jelent meg; megjegyzi, hogy a tanulmány átfogó áttekintést és elemzést nyújt a különböző ügynökségek összeférhetetlenségi politikáiról, valamint ajánlásokat tesz az ügynökségek összeférhetetlenségi politikáinak jobb ellenőrzésével kapcsolatban; felhívja a hálózatot, hogy számoljon be a mentesítésért felelős hatóságnak az összeférhetlenségi rendeletek és politikák alkalmazásával kapcsolatos fejleményekről és e rendeletek és politikák lehetséges változásairól;
44. aggodalommal jegyzi meg, hogy nem minden uniós ügynökség és szerv tette közzé honlapján igazgatósági tagjai, ügyvezetése és a kirendelt nemzeti szakértők érdekeltségi nyilatkozatait; sajnálatosnak tartja, hogy egyes ügynökségek még mindig az összeférhetlenség hiányáról szóló nyilatkozatokat tesznek közzé; kiemeli, hogy nem az igazgatótanács tagok és a vezetők feladata annak kinyilvánítása, hogy esetükben nem áll fenn összeférhetlenség; szorgalmazza az érdekeltségi nyilatkozatok egységes modelljének kidolgozását, amelyet minden ügynökségnek alkalmaznia kell; hangsúlyozza egy olyan független etikai szerv létrehozásának fontosságát, amely valamennyi uniós intézménynél, ügynökségnél és szervnél értékeli az összeférhetlenséggel és a forgóajtó-jelenséggel kapcsolatos helyzeteket; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden kirendelt nemzeti szakértő tegye közé saját érdekeltségi nyilatkozatát és önéletrajzát az adott ügynökség honlapján;
45. megismétli, hogy a nem kellően részletes összeférhetlenségi politika az ügynökség hitelvesztését eredményezheti; fenntartja, hogy e politikák kiindulópontja a rendszeres és kellően részletes érdekeltségi nyilatkozatok benyújtása; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a pozitív érdekeltségi nyilatkozatok felé való elmozdulás az összeférhetlenség hiányáról szóló nyilatkozatok helyett átfogóbb kontrollokat tenne lehetővé; hangsúlyozza, hogy ezen túlmenően az uniós ügynökségeknek az adott ügynökség méretével és feladataival arányos összeférhetlenségi átvilágítási mechanizmussal is rendelkezniük kellene;
46. felhívja valamennyi ügynökséget, hogy vegyen részt az érdekképviselők átláthatósági nyilvántartásáról szóló intézményközi megállapodásban, amelyről a Bizottság, a Tanács és a Parlament jelenleg tárgyal;
47. sajnálatosnak tartja, hogy még mindig nincsenek világos iránymutatások és egységes politika a forgóajtó-jelenség problémájával kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy ez a kérdés kulcsfontosságú, különösen az ágazati együttműködést folytató ügynökségek esetében; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon szigorúbb szabályokról, jobb kontrollokról és világosabb iránymutatásokról a távozó személyzetre vonatkozó várakozási időszakokkal és más, forgóajtó-jelenséggel összefüggő intézkedésekkel kapcsolatban;
48. üdvözlöi, hogy a legtöbb ügynökség – az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja (CdT) és a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai uniós ügynökség (eu-LISA) kivételével – rendelkezik a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés biztosítására vonatkozó iránymutatásokkal; megjegyzi azonban, hogy a CdT iránymutatásokat tervez életbe léptetni, és az eu-LISA belső szabályokat fog kidolgozni a nyilvános dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek kezelésére vonatkozóan, és törekedni fog azok 2020-ban történő elfogadására;
49. ismét hangsúlyozza azon aggodalmát, hogy a bevételeiket nagyrészt az ágazatoktól díj formájában beszedő ügynökségek jobban ki vannak téve az összeférhetlenség és szakmai függetlenségük veszélyeztetése kockázatának; felhívja az ügynökségeket és a Bizottságot, hogy csökkentsék az ágazati díjaktól való függőségüket;
50. újól fog felhívja az ügynökségeket, hogy hajtsanak végre átfogó és horizontális politikát az összeférhetlenség elkerülése érdekében, és bevált gyakorlatként, valamint az összeférhetlenség minden formájának nyomon követésére és megelőzésére szolgáló példamutató rendszerként vegyék alapul az ECHA függetlenségi politikáját; arra ösztönzi az összes ügynökséget, hogy állítsanak fel összeférhetlenségi tanácsadó bizottságokat;

Belső kontrollok

51. tudomásul veszi a Számvevőszék azon észrevételét, hogy az intézményközi szerződések alkalmazásakor az ügynökségek továbbra is felelősek a közbeszerzési elvek konkrét beszerzésekre való alkalmazásáért, és hogy az ügynökségek belső kontrolljainak biztosítaniuk kell azok tiszteletben tartását;
52. megjegyzi, hogy 2018 végéig 29 ügynökség igazgatótanácsa fogadta el a Bizottság felülvizsgált belső ellenőrzési keretrendszerét, és hogy 15 ügynökség be is számolt annak végrehajtásáról; felszólít a Bizottság belső ellenőrzési keretrendszerének valamennyi ügynökség általi elfogadására és végrehajtására egyrészt a belsőkontroll-standardok legmagasabb szintű nemzetközi normákhoz való hozzáigazítása, másrészt annak biztosítása érdekében, hogy a belsőkontrollok hatékonyan és eredményesen támogassák a döntéshozatalt;
53. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint néhány ügynökség nem rendelkezik olyan politikával, amely meghatározná érzékeny funkcióit és a kapcsolódó kockázatsökkentő kontrollokat (amelyek célja az lenne, hogy elfogadható szintre csökkentsék a személyzetre ruházott hatáskörrel való visszaélés kockázatát, és amelyeknek a belső kontroll standard elemét kellene képezniük); ezért sürgeti ezeket az ügynökségeket, hogy fogadjanak el ilyen politikákat;

Egyéb megjegyzések

54. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint a korábbi londoni székhelyű ügynökségeket (az Európai Bankfelügyeleti Hatóságot (EBH) és az Európai Gyógyszerügynökséget (EMA)) 2019-ben elköltöztették az Egyesült Királyságból, és beszámolójuk tartalmazza a kapcsolódó költözési költségekre képzett céltartalékokat; megjegyzi továbbá, hogy az EMA esetében a Számvevőszék utalt az ügynökség bérleti szerződését követő fejleményekre, valamint az Anglia és Wales Legfelsőbb Bírósága által hozott ítéletre; tudomásul veszi az új bérletjog-átruházási szerződés megkötését követően fennmaradó 465 000 000 EUR függő kötelezettséget, valamint az ügynökség áthelyezését követően a teljes személyzet elvesztésével kapcsolatos bizonytalanságot; aggodalommal jegyzi meg továbbá, hogy a Számvevőszék mindkét ügynökség esetében utalt a bevételek lehetséges csökkenésére az Egyesült Királyság Unióból való kilépését követően;
55. üdvözlöi a Számvevőszék „Fenntarthatósági jelentések – az uniós intézmények és ügynökségek értékelése” című, 2019. június 12-én közzétett, 2019/07. sz. áttekintését (Gyorsvizsgálat); megismétli annak megállapításait, amelyek szerint az összegyűjtött, illetve közzétett információk elsősorban arra vonatkoznak, hogy miként érinti a szervezet működése a fenntarthatóságot (például a belső papír- vagy vízfelhasználása révén), nem pedig arra, hogy miként vette figyelembe a fenntarthatóságot az átfogó stratégiájában és műveleteiben; hangsúlyozza, hogy ez a belső tényezőkre összpontosító jelentéstétel nem ragadja meg az adott szervezet szempontjából leginkább lényeges kérdéseket; felhívja az összes ügynökséget, hogy vegyék számba a működésük által a fenntarthatóságra gyakorolt káros hatásokat, és strukturálisan építsék be ezeket az információkat fenntarthatósági jelentéseikbe;
56. határozottan ösztönzi az ügynökségeket, hogy hajtsák végre a Számvevőszék ajánlásait;
57. hangsúlyozza annak mielőbbi szükségességét, hogy az ügynökségek összpontosítsanak kutatásaik és munkájuk eredményeinek terjesztésére a lakosság körében, és szólítsák meg a nyilvánosságot a közösségi médián és más médiaorgánumokon keresztül annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet működésükre; emlékeztet arra, hogy a polgárok még a letelepedésük helye szerinti országokban sem tájékozottak az ügynökségekről; kéri az ügynökségeket, hogy eredményesebben és gyakrabban lépjenek kapcsolatba az emberekkel;
58. hangsúlyozza az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésének az ügynökségek felépítésére, műveleteire és elszámolásaira gyakorolt lehetséges negatív hatásait, különösen, ami a közvetlen hozzájárulások csökkenését illeti; sürgeti a Bizottságot, hogy rendkívüli gondossággal járjon el az ügynökségekkel kapcsolatos kockázatmegelőzés és kockázatsökkentés kezelése során;
59. üdvözlöi az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozását, amelynek alapító rendelete 2018 márciusában lépett hatályba, és amely 2019 októberében kezdte meg működését; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy elegendő pénzügyi forrás álljon rendelkezésre e hatóság létrehozásához; kitart amellett, hogy ezt a finanszírozást ne az egyéb – foglalkoztatással és szociális ügyekkel foglalkozó – ügynökségeknek juttatott források és költségvetési sorok átcsoportosításával ériék el, és hogy az Európai Munkaügyi Hatóságnak – új szerv lévén – új erőforrásokra van szüksége a zökkenőmentes működéshez; különösen hangsúlyozza, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság felállítása nem eredményezheti az Európai Foglalkoztatási Szolgálat (EURES) forrásainak és képességeinek csökkentését, mivel az kulcsfontosságú szerepet játszik az uniós polgárok munkavállalói mobilitásának megkönnyítésében, valamint szolgáltatásokat és partnerségeket kínál az álláskereső és a munkaadók, az állami foglalkoztatási szolgálatok, a szociális partnerek és a helyi hatóságok számára; ezért hangsúlyozza, hogy egyértelmű és különálló költségvetési sorokat kell fenntartani mind az Európai Munkaügyi Hatóság, mind az EURES számára;

60. rámutat, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság segíteni fog a munkavállalói mobilitásra és a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó uniós szabályok hatékony és tisztességes végrehajtásának biztosításában, segíteni fogja a nemzeti hatóságokat e szabályok érvényesítésében, és megkönnyíti a polgárok és a vállalkozások számára a belső piac előnyeinek kihasználását; úgy véli, hogy bár a négy ügynökség, az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (Cedefop), az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound), az Európai Képzési Alapítvány (ETF) és az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség (EU-OSHA) túlnyomórészt kutatásközpontú, hasznosan támogathatják és hozzájárulhatnak az Európai Munkaügyi Hatóság munkájához;
  61. kiemeli, hogy az ügynökségek demokratikus elszámoltathatóságához elengedhetetlen az átláthatóság és az, hogy a polgárok tisztában legyenek a létezésükkel; úgy véli, hogy az ügynökségek forrásainak és adatainak könnyű hozzáférhetősége kiemelkedő fontosságú; felszólít ezért annak értékelésére, hogy jelenleg hogyan mutatják be és teszik elérhetővé az adatokat és a forrásokat, valamint hogy a polgárok milyen mértékben találják azokat könnyen azonosíthatóknak, felismerhetőnek és hasznosíthatóknak;
  62. javasolja, hogy valamennyi ügynökség összpontosítson a nyilvános kommunikációra és a nyilvánosságra, mivel létezésüket és tevékenységeiket a polgárok gyakran nem ismerik el;
  63. arra ösztönzi az uniós ügynökségeket, hogy mérlegeljék egy alapvető jogokra vonatkozó stratégia elfogadását, beleértve az alapvető jogokra való utalást egy olyan magatartási kódexben, amely meghatározhatná alkalmazottainak kötelezettségeit és a számukra nyújtandó képzést; ösztönzi az alapvető jogokkal kapcsolatos valamennyi jogsértés feltárását és bejelentését szavatoló mechanizmusok kialakítását, amelyek egyúttal azt is biztosítják, hogy az érintett ügynökség főbb szervei mielőbb tudomást szerezzenek az ilyen jellegű jogsértések kockázatáról; ösztönzi az alapvető jogokat érintő fenyegetések haladéktalan elhárítása, valamint az alapjogi politika szervezeten belüli folyamatos fejlesztése érdekében adott esetben egy alapjogi tisztviselői tiszttség létrehozását, amely tisztviselő (a többi alkalmazottal szembeni bizonyos fokú függetlenség biztosítása érdekében) az igazgatótanácsnak tartozna közvetlen jelentéstételi kötelezettséggel; ösztönzi rendszeres párbeszéd kialakítását az alapjogi kérdésekről a civil társadalmi szervezetekkel és az érintett nemzetközi szervezetekkel; ösztönzi az alapjogok betartásának alapfeltételként történő meghatározását azon együttműködések esetében, amelyeket az érintett ügynökség külső szereplőkkel – különösen a nemzeti közigazgatások operatív szintű együttműködésben részt vevő tagjaival – alakít ki;
  64. ösztönzi a bel- és igazságügy területén működő valamennyi ügynökséget, hogy környezeti teljesítményük javítása érdekében fontolják meg a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) keretében történő nyilvántartásba vételt;
  65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az e mentesítési eljárás hatálya alá tartozó ügynökségeknek, valamint Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek és gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (L sorozat) való közzétételéről.
-